

Sygn. akt VII U 1419/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2017 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant Dominika Kołpa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 marca 2017 r. w Warszawie

sprawy M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

z udziałem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

na skutek odwołania M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia 12 lipca 2016 r., nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia 12 lipca 2016 r., nr (...) w ten sposób, że stwierdza, że odwołująca M. B. jako pracownik u płatnika składek (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 15 października 2015 r.

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. na rzecz odwołującej M. B. kwotę 4.800,00 zł (cztery tysiące osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W., decyzją z dnia 12 lipca 2016 r., nr: (...), stwierdził, że M. B., jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 15 października 2015 r. W podstawie prawnej decyzji organ rentowy powołał przepisy art. 83 ust. 1 pkt. 1, art. 6 ust. 1 pkt 1, art.8 ust.1, art.11 ust.1, art.12 ust.1, art.13 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121 ze zm.) w związku z art.58 § 2 i art. 83 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r.- Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r., poz. 380 ze zm.) oraz art. 22 § 1 i art. 300 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r.- Kodeks pracy (Dz.U. z 2014 r., poz.1502 ze zm.).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w toku postępowania wyjaśniającego strony nie przedstawiły dowodów faktycznego zatrudnienia w ramach stosunku pracy. Wcześniej stanowisko dyrektora sprzedaży obejmował H. T., który nie został z tego tytułu zgłoszony przez płatnika do ubezpieczeń. Aktualnie wskazane stanowisko, obejmuje K. C., którego spółka także nie zgłosiła do ubezpieczeń z tego tytułu. Płatnik wskazał, że z K. C. została zawarta umowa cywilnoprawna, gdyż prowadzi on działalność gospodarczą. Pomimo tego, że w momencie zgłoszenia do ubezpieczeń M. B. również prowadziła działalność gospodarczą, wykazując minimalne podstawy wymiaru składek,

strony podpisały umowa o pracę. M. B. została zgłoszona do ubezpieczeń z wysoką podstawą wymiaru składek, na krótko przed powstaniem niezdolności do pracy oraz wystąpieniem z roszczeniem o wypłatę zasiłku macierzyńskiego.

W ocenie organu rentowego opisane wyżej okoliczności wskazują, że M. B. została zgłoszona do ubezpieczeń wyłącznie w celu uzyskania świadczeń, a nie faktycznego wykonywania zatrudnienia (decyzja z dnia 12 lipca 2016 r., nr: (...), k.11-13a.s.).

M. B., działając przez profesjonalnego pełnomocnika, w dniu 16 sierpnia 2016 r. złożyła do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W., odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 12 lipca 2016 r., nr: (...). Odwołująca zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie: art. 6 ust. 1 pkt. 1 w zw. z art. 13 pkt. 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 22 k.p. poprzez ich błędną wykładnię i błędne zastosowanie, polegające na przyjęciu, że M. B. nie wykonywała faktycznie pracy, a umowa o pracę była zawarta dla pozorów, co skutkowało przyjęciem, że nie podlega ubezpieczeniom społecznym w spornym okresie. Ponadto ubezpieczona zarzuciła organowi rentowemu nieprzeprowadzenie wszystkich wnioskowanych przez strony dowodów w postępowaniu wyjaśniającym, a także błędy w ustaleniach faktycznych. Ubezpieczona wniosła o przeprowadzenie dowodu: z przesłuchania stron oraz zeznań świadków na potwierdzenie faktycznego wykonywania pracy, a także zasądzenie od organu rentowego na rzecz płatnika i ubezpieczonej kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa wg norm przepisanych. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że faktycznie świadczyła pracę na rzecz (...) Sp. z o.o., na co wskazują liczne dowody m.in.: korespondencja z kontrahentami spółki i listy obecności.

W związku z powyższym odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji w poprzez przyznanie prawa do podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. (odwołanie z dnia 16 sierpnia 2016 r., k. 2 - 9 a.s.).

Zainteresowana spółka (...) Sp. z o.o. w W. przyłączyła się do stanowiska odwołującej wnosząc również o zmianę decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 16 września 2016 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., przeprowadzenie rozprawy w nieobecności organu rentowego na podstawie art. 209 k.p.c. oraz doręczenie odpisu sentencji prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie. Ponadto organ rentowy wniósł:

- o zobowiązanie ubezpieczonej do złożenia dokumentacji medycznej, w tym karty ciąży, na okoliczność prowadzenia ciąży;
- dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ginekologa na okoliczność: kiedy najwcześniej ubezpieczona mogła zorientować się, że jest w ciąży;
- zobowiązanie spółki do złożenia sprawozdania finansowego oraz deklaracji VAT-7 i PIT za 2014 r. i 2015 r. na okoliczność, czy spółka miała możliwość zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem 8.508,23 zł;
- dopuszczenie dowodu z opinii biegłego księgowego na okoliczność, czy spółka miała możliwość zatrudnienia pracownika na ww. poziomie.

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że brak jest wiarygodnych dowodów mogących potwierdzić faktyczne świadczenie przez ubezpieczoną pracy na rzecz (...) Sp. z o.o. W jego ocenie dokumenty przedłożone w toku postępowania wyjaśniającego stanowią jedynie środek uwiarygodnienia działania stron, które przez zawartą umowę o pracę dążyły do obejścia przepisów prawa. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, że samo zawarcie umowy o pracę nie stwarza tytułu do objęcia ubezpieczeniem społecznym i w związku z tym prawa do świadczeń. Jeżeli bowiem czynność prawna zawarcia umowy o pracę została zawarta wyłącznie w celu uzyskania świadczeń pieniężnych z tytułu ochrony ubezpieczeniowej, jaką przepisy o ubezpieczeniach społecznych zapewniają osobie wykonującej pracę na

podstawie umowy o pracę, umowę taką należy uznać za nieważną, jako zawartą dla pozor (odpowiedź na odwołanie z dnia 15 września 2016 r.,52-54 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. B., urodzona (...), ukończyła w dniu 29 września 2003 r. studia na kierunku ekonomia w Wyższej Szkole (...) w B., uzyskując tytuł zawodowy licencjata, w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem (dyplom ukończenia studiów, k.111 a.s.).

Po studiach ubezpieczona pomagała przy poprowadzeniu firmy matki. Następnie ubezpieczona prowadziła sklep odzieżowy w B. oraz zajmowała się stylizacją kobiet (wydruk z (...) potwierdzający prowadzenie działalności gospodarczej w okresie od 28 sierpnia 2013 r. do 31 marca 2016 r., k.114 a.s.). W lipcu 2015 r. ubezpieczona przeniosła się do W.. Z uwagi na przeprowadzkę ubezpieczona poszukiwała nowej pracy. Zatrudnienie zaproponował jej H. T., ponieważ spółka, w której był zatrudniony, poszukiwała zaufanej osoby na stanowisko Dyrektora Sprzedaży. Wcześniej to on pełnił obowiązki Dyrektora Sprzedaży, jednak w związku ze zwiększeniem obrotów spółki oraz jego awansem na Dyrektora Zarządzającego konieczne było zatrudnienie dodatkowego pracownika.

W dniu 15 października 2015 r. ubezpieczona zawarła z (...) Sp. z o.o. umowę o pracę na okres próbny do dnia 14 listopada 2015 r. na pełen etat na stanowisku Dyrektor Sprzedaży, za wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 8.508,23 zł brutto. Wysokość wynagrodzenia została ustalona w oparciu o zakres obowiązków oraz poziom wynagrodzeń innych pracowników w firmie, który przy pełnym etacie wynosił od 3.493,21 zł do 9.232,86 zł brutto.

Przed podjęciem pracy ubezpieczona odbyła szkolenie z zakresu BHP oraz przedstawiła zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do pracy na danym stanowisku pracy. Ponadto ubezpieczona odbyła szkolenie z zakresu marketingu internetowego (karta szkolenia BHP z dnia 15 października 2015 r., orzeczenie lekarskie z dnia 9 października 2015 r., certyfikat z dnia 12 października 2015r. a.r.).

Po okresie próbnym ubezpieczona została zatrudniona tym samym stanowisku, w wymiarze pełnego etatu, na czas nieokreślony, za powyższym wynagrodzeniem. W związku z zawarciem umowy pracodawca zgłosił M. B. do ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego.

Ubezpieczona wykonywała pracę jako Dyrektor Sprzedaży przeważnie w siedzibie spółki w W. przy al. (...), w godzinach 9:00-17:00. Czas pracy ubezpieczonej był ewidencjonowany poprzez wypełnianie list obecności. Do zakresu obowiązków ubezpieczonej należało: opracowywanie oraz realizacja planów i strategii sprzedażowych, prowadzenie działań zmierzających do zwiększenia poziomu sprzedaży wśród obecnych klientów, analiza i monitoring otoczenia finansowego oraz podejmowanie działań zmierzających do pozyskania nowych kontrahentów i rynków dla firmy, prowadzenie negocjacji handlowych, opracowywanie strategii cenowych i produktowych zwiększających poziom sprzedaży, nadzór nad pracą podległego personelu, kontrola wszelkich działań handlowych firmy, bezpośrednie prowadzenie i nadzór merytoryczny nad obsługą handlową kluczowych klientów firmy, a także poszukiwanie oraz analizowanie możliwości przystąpienia do przetargu. Praca ubezpieczonej była nadzorowana przez Dyrektora Zarządzającego - H. T. do którego raportowała na bieżąco wyniki swojej pracy oraz podległych jej pracowników (umowa o pracę z 15 października 2015r., umowa o pracę 15 listopada 2015 r., zakres obowiązków dla stanowiska „Dyrektor Sprzedaży” a.r., zeznania świadka H. T. k. 177-179, zaznania odwołującej k. 231-232).

Dnia 25 lutego 2016 r. ubezpieczona została powołana przez Walne Zgromadzenie Wspólników spółki (...) Sp. z o.o. na stanowisko Prezesa Zarządu. W związku z tym, strony podpisały aneks do umowy o pracę z dnia 15 listopada 2016 r., zmieniający dotychczasowe stanowisko ubezpieczonej oraz czas pracy na zadaniowy. Do zakresu obowiązków ubezpieczonej na stanowisku Prezesa Zarządu należało: reprezentowanie spółki w czynnościach sądowych i pozasądowych, nadzór nad finansami w spółce, zatwierdzanie kontraktów, negocjacje z kluczowymi kontrahentami, odpowiadanie za decyzje i rozwój spółki, mianowanie i zwalnianie kadry zarządzającej, reprezentowanie spółki wobec

osób trzecich, podejmowanie istotnych dla spółki decyzji (aneks do umowy o pracę, zakres obowiązków dla stanowiska „Prezes Zarządu”, akta ZUS).

Płatność wynagrodzenia ubezpieczonej za świadczenie pracy wykonywana była przelewem na konto bankowe (a.r.).

Umową z dnia 22 września 2016 r. ubezpieczona nabyła udziały (...) Sp. z o.o. (umowa z dnia 22 września 2016 r., k. 194-199a.s.).

Ubezpieczona w grudniu 2015 r. wstąpiła w związek małżeński z H. T.. Małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód w marcu 2016 r. (zeznania świadka H. T. k. 177-179).

W związku ze stanem ciąży, stwierdzonym zgodnie z kartą ciąży odwołująca w okresach: od 7 grudnia 2015 r. do 18 grudnia 2015 r., od 18 stycznia 2016 r. do 15 lutego 2016 r., od 22 lutego 2016 r. była niezdolna do pracy i przebywała na zwolnieniu lekarskim. Obecnie obowiązki nieobecnej M. B. wykonuje K. C., który z uwagi na prowadzoną działalność gospodarczą otrzymuje wynagrodzenie na podstawie wystawianych spółce rachunków (karta ciąży, k. 203 - 207 a.s., pismo z dnia 25 lutego 2016 r., k. 44-47 a.s.).

W celu ustalenia prawidłowości zgłoszenia M. B. do ubezpieczeń społecznych oraz wskazanych podstaw wymiaru składek, organ rentowy wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie (zawiadomienie z dnia 19 maja 2016 r., a.r.).

W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że M. B. od dnia 15 października 2015 r. została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego przez płatnika składek (...) Sp. z o.o. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę. Zgłoszenie do ubezpieczeń od dnia 15 października 2015 r., wpłynęło do ZUS w dniu 21 października 2015 r., czyli w obowiązującym terminie. Z uwagi na fakt, że w krótkim okresie od zgłoszenia do ubezpieczeń M. B. stała się niezdolna do pracy, natomiast od 1 czerwca 2016 r. wystąpiła o wypłatę zasiłku macierzyńskiego organ rentowy stwierdził, że umowa o pracę została zawarta dla pozor.

W związku z powyższym, decyzją z dnia 12 lipca 2016 r., nr: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. stwierdził, że M. B., jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 15 października 2015 r.

W dniu 16 sierpnia 2016 r. M. B. złożyła do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. odwołanie od decyzji organu rentowego inicjując postępowanie sądowe (odwołanie z dnia 16 sierpnia 2016 roku, k. 2 - 9 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie akt rentowych oraz na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, między innymi na podstawie dokumentów złożonych przez odwołującą oraz płatnika, zeznań świadków i przesłuchania odwołującej. Na rozprawie dnia 16 marca 2017 r. Sąd postanowił oddalić wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ginekologa, jak również wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego księgowego. W ocenie Sądu sporne okoliczności w sprawie zostały w sposób wyczerpujący wyjaśnione za pomocą innych środków dowodowych, dlatego nie było konieczności powoływania biegłych, a dodatkowo przyprawienie wskazanych dowodów prowadziłoby jedynie do przedłużenia postępowania (protokół z rozprawy z dnia 16 marca 2017 r., k. 232 a.s).

Powołane przez Sąd dowody z dokumentów, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, były wiarygodne, korespondowały ze sobą oraz z osobowymi źródłami dowodowymi i tworzyły spójny stan faktyczny.

Jednocześnie Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkich przesłuchanych świadków. Zdaniem Sądu złożone zeznania były logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniały. Potwierdzały one wersję przedstawioną przez odwołującą, przynajmniej w części dotyczącej tych okoliczności, które były świadkom znane. Zeznania świadków: H. T., G. R., W. D. oraz U. Z. potwierdziły faktyczne zatrudnienie ubezpieczonej w (...) Sp. z o.o. oraz charakter wykonywanych przez nią obowiązków. Sąd uznał również za istotne zeznania świadków: E. D., E. K. oraz T. W.. Świadkowie potwierdzili, że byli

klientami spółki (...) Sp. z o.o. i związku z tym utrzymywali z odwołującą kontakty biznesowe (zeznania świadków, k. 176 - 184 a.s., zeznania odwołującej, k. 230 - 232 a.s.).

Reasumując powyższe, materiał dowodowy zgromadzony w sprawie należało uznać za kompletny i wystarczający do wydania orzeczenia kończącego postępowanie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia 12 lipca 2016 r., nr: (...) jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Na wstępie rozważań prawnych niniejszej sprawy Sąd Okręgowy wskazuje, że „postępowanie sądowe w sprawach dotyczących ubezpieczenia rentowego wszczynane jest w rezultacie odwołania wniesionego przez ubezpieczonego od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Ma więc ono charakter odwoławczy. Jego przedmiotem jest ocena zgodności z prawem - w aspekcie formalnym i materialnym - decyzji wydanej przez organ rentowy na wniosek ubezpieczonego lub z urzędu. Jest zatem postępowaniem kontrolnym. Badanie owej legalności decyzji i orzekanie o niej jest możliwe tylko przy uwzględnieniu stanu faktycznego oraz prawnego istniejącego w chwili wydawania decyzji. Mówiąc inaczej - o zasadności przyznania lub odmowy przyznania świadczenia decydują okoliczności istniejące w chwili ustalania do niego prawa. Postępowanie dowodowe przed sądem jest postępowaniem sprawdzającym, weryfikującym ustalenia dokonane przez organ rentowy...” (Wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 20 maja 2004 roku, II UK 395/03, OSNAPiUS rok 2005, Nr 3, poz. 43.). Zdaniem Sądu Okręgowego stanowisko Sądu Najwyższego pomimo faktu, że odnosi się bezpośrednio do kwestii związanej z ubezpieczeniami rentowymi, to jednak na zasadzie analogii znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie, albowiem tezy tam zawarte stanowią normy uniwersalne dotyczące bezpośrednio problematyki odwołań od decyzji organu rentowego. Ponadto stanowisko Sądu Najwyższego uwidacznia, że wiążący w sprawie jest stan prawny obowiązujący w chwili wydawania decyzji.

W aspekcie powyższego wyводу Sąd Okręgowy stwierdza, że kwestią sporną w niniejszym postępowaniu było rozstrzygnięcie, czy ubezpieczona M. B. faktycznie od dnia 15 października 2015 r. podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę zawartej z (...) Sp. z o.o. w W..

Dokonując szczegółowej analizy przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 963 ze zm.) - zauważyć należy, że zgodnie z art. 6 ust 1 pkt 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Ponadto w myśl art.13 pkt 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Opierając się jedynie na powyższych zapisach ustawowych zauważyć należy, że nawiązanie przez M. B. stosunku pracy ze (...) Sp. z o.o. w W., skutkowało objęciem odwołującej ubezpieczeniem społecznym od dnia 15 października 2015 r.

Jednakże z uwagi na charakter decyzji organu rentowego oraz zawarte w treści decyzji stanowisko ustalenia wymagało, czy faktycznie wyczerpana została dyspozycja art. 83 § 1 k.c., zgodnie z którym nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności. Organ rentowy bowiem podważył w trybie postępowania administracyjnego zasadność objęcia M. B. ubezpieczeniem społecznym wskazując, że umowa o pracę została zawarta pozornie w celu obejścia przepisów prawa, bowiem nawiązanie stosunku pracy zmierzało tylko do uzyskania przez odwołującą świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Sąd Okręgowy odnosząc się w pierwszej kolejności do elementu dotyczącego pozorności umowy o pracę zauważa, że w tym aspekcie odwołać się należy do słusznego stanowiska Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009 roku (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009 roku, sygn. akt I UK 43/09), w myśl którego pozornosc umowy o pracę (art. 83 k.c. w związku z art. 300 k.p.) ma miejsce nie tylko wówczas, gdy mimo jej zawarcia praca w ogóle nie jest świadczona,

ale również wtedy, gdy jest faktycznie świadczona, lecz na innej podstawie niż umowa o pracę. W każdym przypadku decydujące znaczenie ma treść umowy i okoliczności faktyczne jej wykonywania. Dokonując analizy niniejszej sprawy przez pryzmat powołanego orzeczenia Sądu Najwyższego zauważyć należy, że kluczowe w sprawie było ustalenie, czy faktycznie była świadczona praca w związku z umową zawartą pomiędzy ubezpieczoną a płatnikiem składek oraz czy umowa ta miała charakter umowy o pracę. Oceniając powyższe kwestie Sąd w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe stwierdził, że umowa zawarta pomiędzy stronami miała zdecydowanie charakter umowy o pracę, albowiem spełniała naczelne przesłanki wynikające z art. 22 § 1 k.p. W myśl tego przepisu (art. 22 § 1 k.p.) przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Postępowanie dowodowe (w tym materiał dowodowy w postaci dokumentów oraz zeznań świadków, a także ubezpieczonej) wykazało, że odwołująca od dnia 15 października 2015 r. była pracownikiem (...) Sp. z o.o. i wykonywała pracę najpierw na stanowisku Dyrektora Sprzedaży, a następnie Prezesa Zarządu. W trakcie zatrudnienia odwołująca była bezpośrednio nadzorowana przez Dyrektora Zarządzającego - H. T., a po zmianie stanowiska przez Walne Zgromadzenie Wspólników. Pomiędzy pracodawcą, a pracownikiem występowała ścisła podległość. Nadto praca odwołującej podlegała pełnej weryfikacji i kontroli. Nadzór pracodawcy nad pracownikiem był wykonywany w sposób dopuszczalny dla stosunku pracy. Odwołująca wykonywała pracę w siedzibie spółki, w wyznaczonych przez pracodawcę godzinach. Tym samym w ocenie Sądu stosunek łączący odwołującą i płatnika składek spełniał wszystkie przesłanki wynikające z art. 22 k.p.

Nadto Sąd miał na uwadze, że z ekonomicznego punktu widzenia zatrudnienie ubezpieczonej było całkowicie uzasadnione potrzebami pracodawcy. Spółka cały czas się rozwija, dlatego aby móc realizować dotychczasowe zlecenia i pozyskiwać nowych klientów, potrzebowała zatrudnić nowego pracownika na stanowisko Dyrektora Sprzedaży. Z uwagi na charakter tego stanowiska płatnik musiał zatrudnić osobę o odpowiednich kwalifikacjach i godną zaufania. Taką kandydatką była M. B.. Dodatkową przesłanką do zatrudnienia odwołującej był fakt, że została ona polecona przez wcześniejszego Dyrektora Sprzedaży - H. T.. Zaznaczenia wymaga, że H. T. jest byłym mężem odwołującej i ojcem jej dziecka. W ocenie Sądu powyższe okoliczności miały wpływ na wybór M. B. na pracownika, bowiem była godna zaufania, a takiej osoby, z uwagi na charakter pracy, poszukiwano. Jednakże stosunki osobiste łączące strony nie miały znaczenia w odniesieniu do istoty stosunku prawnego łączącego strony, albowiem przed Sądem zostało wykazane, że odwołująca faktycznie pracę wykonywała.

Mając na uwadze powyższe, Sąd doszedł do przekonania, że nie można uznać, aby czynność prawna w postaci zawarcia przez odwołującą się umowy o pracę mogła być kwalifikowana jako sprzeczna z prawem bądź mająca na celu obejście ustawy (art. 58 §1 k.c.). Nie jest również uzasadnionym twierdzenie, że zawarcie umowy o pracę było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (art. 58 §2 k.c.). Zawarcie umowy o pracę nie było bowiem sprzeczne z ustawą, a jednocześnie nie zmierzało wyłącznie dla uzyskania korzystnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu urodzenia dziecka. Nie można wskazać w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, na jakąkolwiek konkretną zasadę współżycia społecznego, która miałaby zostać przez odwołującą się naruszona. Nie można też dopatrzeć się ustalenia w zawartej przez strony umowie o pracę, rażąco wysokiego wynagrodzenia, bowiem nie odbiega ono od wynagrodzeń uzyskiwanych przez pracowników zatrudnionych na podobnych stanowiskach na terenie W.. Wynagrodzenia za pracę na poziomie 8.508,23 zł brutto odpowiadało zakresowi wykonywanych obowiązków i było adekwatne do rangi stanowiska, które obejmowała odwołująca.

W ocenie Sądu zawartej przez strony umowie o pracę nie można zarzucić wady pozorności.

Reasumując przedstawione okoliczności Sąd uznał, że ubezpieczona M. B. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznemu tj. emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) Sp. z o.o. i dlatego też na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w pkt. I sentencji wyroku.

Sąd o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r.(Dz.U. z 2015 r. poz. 1804). Sąd jednocześnie orzekając o kosztach zastępstwa procesowego miał na uwadze treść uchwały Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2016 roku, sygn. akt II UZP 2/16, zgodnie z którą w sprawie o ustalenie istnienia bądź nieistnienia stosunku ubezpieczenia społecznego lub jego zakresu (o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego; o podleganie ubezpieczeniom społecznym) do niezbędnych kosztów procesu zalicza się wynagrodzenie reprezentującego stronę radcy prawnego lub adwokata, biorąc za podstawę zasądzenia opłaty za jego czynności z tytułu zastępstwa prawnego stawki minimalne uzależnione od wartości przedmiotu sporu określone w właściwym rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych, bądź adwokatów.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)